

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010570
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420010570.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného G. N. na verejnom zasadnutí dňa 24. marca 2021, za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 03.02.2021, sp. zn. 2T/128/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. N. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31.07.2020 si zadovážil na presne nezistenom mieste za obcou O. B., okres E., striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom asi o XX,XX hod., idúc na osobnom motorovom vozidle zn. H. H ev. č. B bol pri čerpacej stanici T. na ulici M. v E. zastavený políciou, kedy po výzve dobrovoľne vydal zatavenú injekčnú striekačku s kryštalickou látkou o hmotnosti 0,545 g s obsahom metamfetamínu 45,4% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 5 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom

- v období mesiacov jún, júl, 2020 vo O. Y. a W. Y., okres E., predal metamfetamín (pervitín) najmenej 3x za sumu 10 až 30 Eur osobe W. K., nar. XX.XX.XXXX,

- v období mesiacov máj - júl 2020 na presne nezistených miestach v obci E. a v meste E. predal metamfetamín (pervitín) najmenej 4x za sumu 40 Eur osobe V. W., nar. XX.XX.XXXX,

pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.02.2021, a to v celom rozsahu. Z obsahu uvedeného podania však vyplynulo, že smerovalo výlučne proti výroku o treste, čo potvrdil aj obžalovaný priamo na verejnom zasadnutí. Nesúhlasil s výmerou uloženého trestu odňatia slobody, ktorý považoval za neúmerne vysoký

vzhľadom na okolnosti, ktoré mu poľahčovali. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil s tým, aby vo veci bolo opätovne nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom bude vec prejednaná.

Na verejnom zasadnutí zástupca krajskej prokuratúry navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca obžalovaného poukázal na dôvody uvedené v písomne podanom odvolaní a žiadal, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu a žiadal, aby mu bol znížený trest. Zdôraznil, že ku skutku sa priznal hneď v prípravnom konaní a dobrovoľne vydal predmetné drogy. Nie je pravdou, že by ich predával, len ich dal svojim kamarátom, ktorí s ním boli v motorovom vozidle, pričom im sa nestalo nič a on bol vzatý do väzby. Konajúce orgány boli voči nemu zaujaté.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré pre potreby ďalšieho konania považoval za priznanie skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti už nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na č.l. 3 a 4. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Správne ustálil aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2 : 1 (ust. § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., resp. ust. § 37 písm. m/ Tr. zák.), pričom prihliadol aj na mieru ich závažnosti podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi, došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák., a preto bolo možné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

V prospech obžalovaného, okrem poľahčujúcich okolností, vyznievalo jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, ktoré následne okresný súd uznesením prijal, a ktoré samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len ako na poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného bolo potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto bolo eventuálne možné aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. mohol mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016).

Okresný súd však správne postupoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, t.j. na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z uvedeného výroku totiž zároveň vyplýva, že nepoužil vyššie zmienené zmierňovacie ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, teda že síce prihliadol na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, avšak náležite ich vyhodnotil tak, že nebolo namieste použiť uvedené zákonné ustanovenie, s čím sa odvolací súd stotožnil. Nemožno opomenúť, že obžalovaný nemá bohatú kriminálnu minulosť, keďže bol doposiaľ súdom dvakrát trestaný, ale išlo o odsúdenia za úmyselný trestnú činnosť, hoci aj iného charakteru, a to na tresty odňatia slobody, výkon ktorých mu bol v obidvoch prípadoch podmiennečne odložený na skúšobné doby. Tieto mu plynuli v určitej dobe súbežne, pričom predmetného zločinu sa dopustil práve počas ich plynutia. Z tohto možno vyvodiť, že hrozba výkonom uložených trestov odňatia slobody nebola na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočná. Za takejto situácie neprichádzalo do úvahy ani podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ani uloženie niektorého z alternatívnych druhov trestov, a preto bolo primerané uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Taktiež neexistoval žiadny iný relevantný dôvod na aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa ust. § 39 Tr. zák., ako sa toho v podstate domáhal obžalovaný. Neakceptovateľná bola jeho odvolacia námietka v tom smere, že získané drogy nepredával iným osobám, nakoľko zo skutku, tak ako bol ustálený, jednoznačne vyplýva, že si ich neobstarával len pre vlastnú potrebu.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd pomerom hlasov 3 : 0 odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.